

Sygn. akt I C 1509/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: sędzia Donata Nowocień - Pluta

Protokolant: Anna Ogrodnik

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2022 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa R. N.

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę kwoty 70.000 zł, 289,96 zł, 4.953,06 zł

oraz S. N.

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę kwoty 81.000 zł, 42,90 zł, 1.026,12 zł, 14.510,60 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) SA V. (...) w W. na rzecz powoda R. N. kwotę 30.000 zł (słownie: trzydzieści tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 marca 2018 r. do dnia zapłaty;

II. oddała powództwo z tytułu zadośćuczynienia w dalszej części;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda R. N. kwotę 289,96 zł (słownie: dwieście osiemdziesiąt dziewięć złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29 listopada 2018 r. do dnia zapłaty;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda R. N. kwotę 4.953,06 zł (słownie: cztery tysiące dziewięćset pięćdziesiąt trzy złote sześć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 19 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty;

V. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki S. N. kwotę 41.000 zł (słownie: czterdzieści jeden tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 marca 2018 r. do dnia zapłaty;

VI. oddała powództwo z tytułu zadośćuczynienia w dalszej części;

VII. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki S. N. kwotę 42,90 zł (słownie: czterdzieści dwa złote dziewięćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 listopada 2018 r. do dnia zapłaty;

VIII. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki S. N. kwotę 1.026,12 zł (słownie: tysiąc dwadzieścia sześć złotych dwanaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 listopada 2018 r. do dnia zapłaty;

IX. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki S. N. kwotę 6.597,20 zł (słownie: sześć tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt siedem złotych dwadzieścia groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 17 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty;

X. oddala powództwo z tytułu zwrotu kosztów opieki w dalszej części;

XI. koszty procesu między stronami wzajemnie znosi;

XII. nakazuje uiścić stronie pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Świdnicy kwotę 3.591,20 zł tytułem uzupełnienia opłat od pozwu, od których powodowie zostali zwolnieni oraz kwotę 1.512,82 zł tytułem wynagrodzenia biegłych, które tymczasowo zostały wypłacone przez Skarb Państwa.

Sygn. akt IC 1509/19

UZASADNIENIE

Powód R. N. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. V. (...) kwoty 70.000,00 zł tytułem dopłaty do już przyznanego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na podstawie art. 481 § 1 k.c. dla kwoty 60.000,00 zł od dnia 05.03.2018 do dnia zapłaty oraz dla kwoty 10.000,00 zł od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda R. N. kwoty 289,96 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdów, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29.11.2018 do dnia zapłaty, zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda R. N. kwoty 4.953,06 zł tytułem zwrotu utraconych dochodów wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 19.12.2018 r. do dnia zapłaty. Natomiast powódka S. N. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. V. (...) kwoty 81.000,00 zł tytułem dopłaty do już przyznanego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na podstawie art. 481 § 1 k.c. od dnia 05.03.2018 r. do dnia zapłaty, zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kwoty 42,90 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdów, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21.11.2018 r. do dnia zapłaty, zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 1.026,12 zł tytułem zwrotu utraconych dochodów wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 21.11.2018 r. do dnia zapłaty, zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 14.510,60 zł tytułem zwrotu kosztów opieki wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie dla kwoty 10.352 zł liczonymi od 17.12.2018 r. do dnia zapłaty oraz dla kwoty 4.158,60 zł od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Powodowie wnieśli także o zasądzenie od strony pozwanej na ich rzecz zwrotu kosztów procesu.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powodów na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...) r. na 94,9 km drogi nr (...) gmina (...) woj. (...) K. O. kierując motocyklem marki K. o rej. (...) naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że zjechała na przeciwny pas ruchu, gdzie rozpoczęła gwałtowne hamowanie, które skutkowało przewróceniem kierowanego motocykla na prawy bok i zderzyła się z prawidłowo jadącym z przeciwka motocyklem marki Y. (...) o nr rej. (...), w wyniku czego kierujący motocyklem R. N. doznał obrażeń ciała w postaci złamania w zakresie kości ręki lewej, tj. złamania paliczka dalszego kciuka oraz złamania I kości śródreżca, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jego ciała na czas powyżej 7 dni, natomiast pasażerka przedmiotowego motocykla S. N. doznała złamania kości obu nadgarstków, obojczyka prawego, kości stopy lewej, które naruszyły czynności narządów ciała a okres powyżej 7 dni.

Sąd Rejonowy w (...) prawomocnym wyrokiem z dnia 7 lutego 2018 r. warunkowo umorzył postępowanie karne toczące się przeciwko K. O. wyznaczając okres próby na czas jednego roku. Orzekł także na rzecz pokrzywdzonych nawiązki w kwocie po 2.000 zł.

Bezsporne.

Po wypadku powód został przewieziony do (...) we W. na ul. (...), gdzie dokonano wstępnego rozpoznania. Wykonano rtg stawu skokowego lewego oraz usg jamy brzusznej i miednicy mniejszej. Powód przebywał tam do 17.06.2016 r. W dniu 09.06.2016 r. wykonano u niego repozycję otwartą i zespolenie odłamów złamania płytką S. M. i S.. W rozpoznaniu pooperacyjnym wskazano na: złamanie zmiążdzeniowe wieloodłamowe śródstawowe nasady bliższej I kości śródreżca lewego. Przy wypisie nakazano zmianę opatrunków co 3 dni, utrzymanie lewej ręki zażywanie leku przeciwbólowego P. C.. W dniu 21.06.2016 r. wystawiono skierowanie do poradni ortopedycznej i przedłużono unieruchomienie lewej kończyny do 12.07.2016 r. Konsultacje odbyły się 02.08.2016 r., 04.10.2016 r. , 08.11.2016 r. i 30.03.2017 r. Powód kontynuował również leczenie w Zespole Usług Medycznych (...) Sp. z o.o. Ś., jak i również w (...) sp. z o. o. w Ś.. Powód odbywał także rehabilitację i zabiegi fizjoterapeutyczne.

dowód:

dokumentacja medyczna dotycząca powoda - k. 38-200

Powód przebywał na zwolnieniu lekarskim od(...) r. do 27.04.2017 r.

dowód:

dokumentacja medyczna dotycząca powoda - k. 38-200

Z dokumentacji medycznej wynika jednoznacznie związek przyczynowo - skutkowy pomiędzy wypadkiem z dnia (...) r., a dysfunkcją u powoda kciuka ręki lewej. Z opinii biegłego z zakresu chirurgii ogólnej wynika, że stwierdzane zaburzenia funkcji ręki lewej nie stanowią ograniczeń życiowych powoda, gdyż nie wykonuje on na co dzień czynności bardzo precyzyjnych. Obecny stan zdrowia powoda jest dobry - jest dopuszczony do pracy jako pracownik(...). W ocenie biegłego powód nie wymagał szczególnej opieki w okresie po pierwszym pobycie szpitalnym po wypadku. Wymagał jedynie pomocy przy czynnościach wymagających pełnej sprawności obu kończyn górnych do czasu uzyskania zrostu kostnego. W ocenie biegłego zasadne były usługi medyczne, z których powód korzystał w okresie powypadkowym. Z opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej wynika, że stwierdzane aktualnie zaburzenia ruchomości kciuka lewego, nie skutkujące zasadniczo upośledzeniem chwytu ręki lewej uzasadniają ustalenie 4% stałego uszczerbku na zdrowiu powoda.

dowód:

opinie biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej, k. 424-425, 553-554

opinie biegłego sądowego z zakresu fizjoterapii, k. 520-522, 600

Powód po przyjeździe do szpitala był konsultowany przez lekarza neurologa który nie stwierdzał urazów o naturze neurologicznej. Od czasu zdarzenia nie wymagał ponownej konsultacji neurologicznej, wykonania badań dodatkowych mogących mieć związek z zaburzeniami w zakresie układu nerwowego zarówno ośrodkowego jak i obwodowego. Nie odczuwał żadnych dolegliwości z zakresu układu nerwowego. Z przyczyn neurologicznych powód nie wymagał leczenia, opieki osób trzecich. W przyszłości również nie wystąpią żadne odległe następstwa neurologiczne.

dowód:

opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii, k. 564-567

Powód jest (...), ale z wykształcenia jest fizjoterapeutą. Do czasu wypadku z dnia(...) r. nie przeżywał ciężkich doświadczeń traumatycznych, nie przechodził cięższych chorób somatycznych. Nie był też badany ani leczony psychiatrycznie, nie korzystał ze wsparcia psychologa. Wskutek wypadku doznał poważnych obrażeń ciała, jak i również traumy psychicznej. Sam moment tuż po zderzeniu, kiedy to widział płonącego motocykl i nieprzytomną żonę, jak i świadomość, że być może to ostatnie ich chwile życia razem, są po dziś dzień niezabliźnioną traumą. Czasami

te traumatyczne wspomnienia powodują u niego zaburzenia snu. Przez pierwsze dni po wypadku powód nie był w stanie chodzić, towarzyszyły mu lęki, co będzie dalej, jak sobie poradzi w nowej sytuacji, finansowo, jak i również przy rannej żonie. Cały czas towarzyszyły mu silne emocje i strach o stan zdrowia żony. Ponadto rodzina powodów musiała zrezygnować z planów wakacyjnych, aby pomóc im żonie zarówno finansowo, jak i w rekonwalescencji.

Z opinii biegłych sądowych z zakresu psychologii i psychiatrii wynika, że w wyniku zdarzenia w dniu(...) wystąpiły u powoda zaburzenia psychiczne, które kwalifikuje się jako zaburzenia stresowe pourazowe (F43.1). Czas trwania objawów nie przekroczył jednakże 6 miesięcy. Z uwagi na powyższe nie stanowiły one u powoda choroby długotrwałej ani trwałej.

dowód:

opinia biegłych sądowych z zakresu psychologii i psychiatrii, k. 457- 466

zeznania powoda, k. 625-626

zeznania świadka J. G., k. 409

zeznania świadka W. S., k. 410

zeznania świadka A. S., k. 409-410

Powódka S. N. po zdarzeniu z dnia (...)r. została przyjęta do (...) (...) we W.. Dokonano tam wstępnego rozpoznania i zaopatrzenia oraz również wstępnej repozycji złamań, jak, i odbyto szereg konsultacji min.: ortopedyczną i chirurgiczną. Wykonano również szereg badań (np. USG jamy brzusznej, TK głowy). Unieruchomiono nadgarstki prawy i lewy, a także lewą stopę. Ponadto RTG w kontroli wykazało wtórne przemieszczenie końca barkowego obojczyka. Powódka była cewnikowana od (...)do 10.06.2016. Dnia 15.06.2016 wykonano otwartą repozycję i zespolenie złamania obojczyka płytką (...). W dniu 18.06.2016 r. powódka została wypisana do domu. Zalecono jej tryb łóżkowo-fotelowy przez 6 tygodni, utrzymanie unieruchomień gipsowych dłoniowo-przedramiennych przez 6 tygodni od urazu, utrzymanie unieruchomienia stopowo-podudziowego przez 6 tygodni od urazu, stosowanie ortezy D. na prawy bark przez 6 tygodni, wykonywanie zaleconych ćwiczeń rehabilitacyjnych, zmiany opatrunków co 2-gi dzień, zdjęcie szwów po 10-12 dobach od zabiegu. W dniu 26.01.2018 r. powódka przebyła usunięcie łączników metalowych z obojczyka prawego. Powódka przez dwa miesiące po wypadku poruszała się na wózku inwalidzkim.

Powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim od(...). 21.09.2016 r.

dowód:

dokumentacja medyczna dotycząca powódki k. 201-349

Z opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej wynika, że na skutek przebytego złamania lewej kości klinowej przyśrodkowej powódka doznała 5% uszczerbku na zdrowiu, zaś na skutek złamania V kości śródstopia lewego powódka doznała 5% uszczerbku na zdrowiu. Całkowity uszczerbek na zdrowiu stanowi sumę poszczególnych uszczerbków i wynosi 10%. Z dokumentacji medycznej wynika jednoznacznie związek przyczynowo - skutkowy pomiędzy wypadkiem z (...) r., a dysfunkcją stopy lewej powódki. Obecny stan zdrowia powódki jest dobry – wykonuje pracę(...) W ocenie biegłego powódka wymagała szczególnej opieki w okresie nieruchomienia obu kończyn górnych i kończyny dolnej lewej.

dowód:

opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej, k. 421-423

Pierwszy okres po wypadku, już po odzyskaniu przez powódkę świadomości był dla niej wysoce traumatyczny. Znalazła się nagle w sytuacji zagrożenia poważną chorobą fizyczną, której następstwa mogły diametralnie zmienić

jej dotychczasowe życie. Miała różnorodne objawy tj. nastrój depresyjny, lęk, zamartwianie się poczucie niemożności poradzenia sobie w tej trudnej sytuacji. Już po okresie 3 miesięcy od wypadku podjęła pracę, wierząc, że będzie to dla niej najlepsze i pomoże wrócić do poprzedniej aktywności. Powódka sama poradziła sobie z przepracowaniem traumy dzięki swojej ogromnej motywacji i pozytywnym cechom osobowości. Zajęło jej to ponad 6 miesięcy, w związku z powyższym biegli uznali, iż w wyniku zdarzenia w dniu (...)r. wystąpiły u powódki zaburzenia psychiczne, które zakwalifikowali jako reakcję depresyjną przedłużoną F43.21. Czas trwania objawów przekroczył 6 miesięcy. Z uwagi na powyższe stanowiły długotrwałą chorobę. Natomiast długotrwały uszczerbek na zdrowiu powódki S. N. zdaniem biegłych sądowych z zakresu psychologii i psychiatrii wynosi 4 %.

dowód:

opinia biegłych sądowych z zakresu psychologii i psychiatrii, k. 446-456

zeznania powódki, k. 625

zeznania świadka J. G., k. 409

zeznania świadka W. S., k. 410

zeznania świadka A. S., k. 409-410

Powodowie w trakcie leczenia dojeżdżali na konsultacje lekarskie, na badania, z czym wiązały się koszty w wysokości 289,96 zł odnośnie powoda i 42,90 zł odnośnie powódki.

dowód:

wyliczenie kosztów k. 176 – 178, 329 – 330.

Powodowie w czasie odbywanego leczenia utracili należny im zarobek. R. N. na skutek wypadku z 2016r. i niezdolności do wykonywania pracy utracił dochód w łącznej wysokości 8.204,36 zł, zaś powódka S. N. utraciła dochód w łącznej wysokości 1.026,12 zł.

dowód:

wyliczenie utraconego dochodu k. 183 – 186, 347.

Motocykl prowadzony przez sprawcę zdarzenia z 2016 r. był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej.

Strona pozwana w toku postępowania likwidacyjnego uznała swoją odpowiedzialność za skutki wypadku. Na podstawie decyzji wydanej w toku postępowania likwidacyjnego na rzecz powoda została przyznana kwota 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia, kwota 289,96 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu do placówek medycznych i kwota 3.251,30 zł tytułem utraconego dochodu. Natomiast rzecz powódki została przyznana kwota 19.000 zł tytułem zadośćuczynienia, kwota 154,77 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu do placówek medycznych i kwota 1.120 zł tytułem zwrotu kosztów opieki osób trzecich.

dowód:

decyzje strony pozwanej, k. 31-38

Sąd uznał, że sporządzone w sprawie opinie biegłych sądowych z zakresu chirurgii ogólnej, psychologii i psychiatrii, fizjoterapii, neurologii są rzetelne, spójne i niesprzeczne wewnętrznie. Opinie te zostały sporządzone przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje, były spójne i logiczne, Sąd uznał je zatem za wiarygodne. Sąd poczynił ustalenia,

co do stanu faktycznego także w oparciu o dokumentację medyczną, złożone zestawienie kosztów dojazdów do palcówek medycznych, zestawienie wysokości utraconych zarobków, zeznania świadków i stron.

Sąd zważył, co następuje:

powództwa zasługiwały na uwzględnienie w części.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Stosownie do art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2019 roku, poz. 2214) ubezpieczeniem oc posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. W myśl art. 34 ust. 1 powołanej ustawy z ubezpieczenia oc posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej (art. 36 ust. 1).

Bezsporną okolicznością było, że w dniu(...) r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w którym poszkodowanymi zostali powodowie. Bezsporne jest również, że strona pozwana ponosi odpowiedzialność za skutki tego zdarzenia.

Powód w toku niniejszego procesu dochodził od strony pozwanej zapłaty kwoty 70.000 zł wraz z odsetkami tytułem zadośćuczynienia, kwoty 289,96 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdów oraz kwoty 4.953,06 zł tytułem zwrotu utraconych dochodów. Natomiast powódka dochodziła od strony pozwanej zapłaty kwoty 81.000 zł wraz z odsetkami tytułem zadośćuczynienia, kwoty 42,90 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdów, kwoty 1.026,12 zł tytułem zwrotu utraconych dochodów oraz kwoty 14.510,60 zł tytułem zwrotu kosztów opieki osób trzecich.

Podstawę prawną roszczenia powodów w zakresie dochodzonego roszczenia o zadośćuczynienie stanowi art. 445 §1 k.c., zgodnie z którym w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Ustawodawca nie określając wprost przesłanek, które winny stanowić podstawę dla ustalenia zakresu krzywdy, wskazując jedynie w art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 §1 k.c., że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu „odpowiednią” sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę jako rekompensatę poniesionej szkody niemajątkowej. Takie określenie podstaw dla przyznania zadośćuczynienia poszkodowanemu, przez wskazanie, że winno stanowić ono „sumę odpowiednią” - przy określaniu wysokości przyznawanego zadośćuczynienia, wśród kryteriów wymienia się rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpień, ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, wiek poszkodowanego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość, stopień winy sprawcy, ujemne skutki zdrowotne jakie osoba poszkodowana będzie zmuszona znosić w przyszłości, ale także wysokość świadczeń, które z innych źródeł zostały poszkodowanemu, tytułem doznanej krzywdy, wypłacone. Podkreślenia wymaga również to, że przyznane zadośćuczynienie winno mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane jak i te, które w związku ze schorzeniem wystąpić mogą w przyszłości. Jest to bowiem świadczenie jednorazowe, którego wysokość uwzględnia wszystkie okoliczności związane z cierpieniami tak już doznanymi jak również tymi, które w przyszłości w związku niezakończonym leczeniem, jego następstwami, czy też planowanymi w przyszłości zabiegami, mogą się pojawić.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W ocenie Sądu powodowie sprostali obowiązkowi wykazania, że wypadek komunikacyjny wywołał u nich znaczne dolegliwości i niedogodności, a przebyte urazy, konieczność leczenia i długotrwałej rehabilitacji, zabiegi operacyjne i konieczność korzystania z pomocy osób trzecich na skutek wypadku z 2016 r. uzasadniają wypłatę zadośćuczynienia.

Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim rodzaj, charakter, długotrwałość cierpień fizycznych, ich intensywność i nieodwracalność skutków, a także doznane niedogodności i cierpienia w sferze psychicznej, wywołane wypadkiem. Jak wynika z zebranego materiału dowodowego przede wszystkim z opinii biegłych sądowych z różnych specjalizacji powód, doznał obrażeń ciała w postaci złamania w zakresie kości ręki lewej, tj. złamania paliczka dalszego kciuka oraz złamanie I kości śródreżca. Wskutek wypadku doznał poważnych obrażeń ciała, jak i również traumy psychicznej. Sam moment tuż po zderzeniu, kiedy to widział płonący motocykl i nieprzytomną żonę, jak i świadomość, że być może to ostatnie ich chwile życia razem, są po dziś dzień niezabliźnioną traumą. Czasami te traumatyczne wspomnienia powodują u niego zaburzenia snu. Przez pierwsze dni po wypadku powód nie był w stanie chodzić, towarzyszyły mu lęki, co będzie dalej, jak sobie poradzi w nowej sytuacji, finansowo, jak i również przy rannej żonie. Cały czas towarzyszyły mu silne emocje i strach o stan zdrowia żony. Ponadto rodzina powodów musiała zrezygnować z planów wakacyjnych, aby pomóc im żonie zarówno finansowo, jak i w rekonwalescencji. Z opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej wynika, że stwierdzane aktualnie zaburzenia ruchomości kciuka lewego, nie skutkujące zasadniczo upośledzeniem chwytu ręki lewej uzasadniają ustalenie 4% stałego uszczerbku na zdrowiu powoda.

Natomiast S. N. doznała złamania kości obu nadgarstków, obojczyka prawego, kości stopy lewej. Powódka przez dwa miesiące po wypadku poruszała się na wózku inwalidzkim. Z opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej wynika, że na skutek przebytego złamania lewej kości klinowej przyśrodkowej powódka doznała 5% uszczerbku na zdrowiu, zaś na skutek złamania V kości śródstopia lewego powódka doznała 5% uszczerbku na zdrowiu. Całkowity uszczerbek na zdrowiu stanowi sumę poszczególnych uszczerbków i wynosi 10%. Obecny stan zdrowia powódki jest dobry – wykonuje pracę(...). Pierwszy okres po wypadku, już po odzyskaniu przez powódkę świadomości był dla niej wysoce traumatyczny. Znalazła się nagle w sytuacji zagrożenia poważną chorobą fizyczną, której następstwa mogły diametralnie zmienić jej dotychczasowe życie. Miała różnorodne objawy tj. nastrój depresyjny, lęk, zamartwianie się poczucie niemożności poradzenia sobie w tej trudnej sytuacji. Już po okresie 3 miesięcy od wypadku podjęła pracę, wierząc, że będzie to dla niej najlepsze i pomoże wrócić do poprzedniej aktywności. Na skutek wypadku wystąpiły u powódki zaburzenia psychiczne, które biegli sądowi z zakresu psychologii i psychiatrii zakwalifikowali jako reakcję depresyjną przedłużoną F43.21. Czas trwania objawów przekroczył 6 miesięcy. Z uwagi na powyższe stanowiły długotrwałą chorobę. Natomiast długotrwały uszczerbek na zdrowiu powódki S. N. zdaniem biegłych wynosi 4 %.

Powyższe, zdaniem Sądu, pozwala na uznanie, iż przyznane dotychczas powodom przez pozwanego w drodze postępowania likwidacyjnego kwoty w wysokości 10.000 zł na rzecz R. N. oraz 19.000 zł na rzecz S. N. tytułem zadośćuczynienia są niewystarczające i należy zasądzić dalsze kwoty w wysokości 30.000 zł na rzecz powoda oraz 41.000 zł na rzecz powódki.

Wobec powyższego, Sąd uznał, że powodowi wobec doznanego cierpienia na skutek obrażeń doznanych w wypadku należne jest zadośćuczynienie w łącznej kwocie 40.000 zł. Natomiast powódce należne jest łączne zadośćuczynienie w łącznej kwocie 60.000 zł. W ocenie Sądu tak ustalona kwota stanowić będzie właściwą rekompensatę za cierpienia, jakich doznali powodowie, spełnia funkcje kompensacyjne, jest społecznie uzasadniona i nie prowadzi do bezpodstawnego wzbogacenia.

Biorąc zatem pod uwagę omówione okoliczności powództwo ponad zasądzone kwoty należało oddalić (pkt. II,VI wyroku).

W przedmiotowym postępowaniu powodowie dochodzili ponadto roszczeń odszkodowawczych obejmujących wskazane koszty dojazdów do placówek medycznych oraz utracony zarobek.

Przechodząc do omówienia podstaw rozstrzygnięcia w tym zakresie, w pierwszej kolejności podnieść należy, że zgodnie z art. 444§1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Z treści powyższego przepisu wynika zatem, iż przewidziane w nim odszkodowanie obejmuje wszelkie wydatki pozostające w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia, jeżeli są one konieczne i celowe. Poszkodowany ma tym samym prawo do zwrotu wszelkich kosztów związanych z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia. Przykładowo można wymienić wydatki związane z przewozem chorego do szpitala i na zabiegi, a także z koniecznością specjalnej opieki i pielęgnacji, w tym kosztów opieki i pomocy ze strony osób trzecich, również członków rodziny. Osoba, która została poszkodowana na skutek wypadku ma prawo domagać się w ramach naprawienia szkody pokrycia wszystkich niezbędnych i celowych wydatków wynikających z tego zdarzenia (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 3 lipca 2014 r., sygn. akt VI ACa 251/14, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 13 czerwca 2014 r., sygn. akt I ACa 44/14). Do grupy wydatków celowych i koniecznych, pozostających w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia zaliczyć należy w szczególności koszty leczenia, nabycia protez i innych specjalistycznych aparatów i urządzeń, utracone zarobki, koszty wywołane koniecznością dostosowania mieszkania do potrzeb spowodowanych kalectwem powypadkowym, koszty związane z odwiedzinami chorego w szpitalu, czy wynikające z konieczności specjalnej opieki i pielęgnacji nad chorym, koszty zabiegów rehabilitacyjnych. Zarówno w orzecznictwie, jak i doktrynie zgodnie przyjmuje się, iż w skład kosztów wynikających z art. 444 § 1 k.c. wchodzi nie tylko koszty leczenia w ścisłym tego słowa znaczeniu, lecz także wydatki związane np. z odwiedzinami chorego przez osoby bliskie w szpitalu (por. orz. Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1971 r., II CR 427/71, orz. Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 23 lutego 2016 r., I ACa 939/15).

Odszkodowanie - koszty dojazdu do placówek medycznych

Powodowie wnieśli o zasądzenie od strony pozwanej na ich rzecz kwoty - 289,96 zł (żądanie powoda R. N.) oraz kwoty 42,90 zł (żądanie powódki S. N.) tytułem zwrotu kosztów dojazdów (do lekarzy, szpitali, aptek i na badania) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie. Sąd opierając się na przedłożonych przez powodów dokumentach, wyszczególniających ilość przejazdów do placówek medycznych wraz z datami i kosztami przejazdu uznał je za wystarczająco uzasadniające poniesione koszty, wyliczenia te współgrają z danymi zawartymi w dokumentacji medycznej oraz zeznaniami świadków i powodów, wskazujących na odbycie konsultacji medycznej. Wobec powyższego, Sąd zasądził na rzecz powodów żądane przez nich kwoty (punkty III i VII wyroku).

Odszkodowanie - utrata dochodu

Powodowie wnieśli ponadto żądanie dotyczące zwrotu utraconego przez nich zarobku. Zdaniem Sądu, powództwo w tym zakresie zasługiwało na uwzględnienie w całości. Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności z umowy o pracę powoda oraz zaświadczeń o wysokości otrzymywanego wynagrodzenia przez powódkę, R. N. na skutek wypadku z 2016r. i niezdolności do wykonywania pracy utracił dochód w łącznej wysokości 8.204,36 zł, zaś powódka S. N. utraciła dochód w łącznej wysokości 1.026,12 zł.

W toku niniejszego procesu powódka dochodziła również należności w kwocie 14.510,60 zł z tytułu kosztów opieki osoby trzeciej.

W świetle utrwalonego w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowiska (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2007r., II CSK 474/06) należy uznać, iż korzystanie z pomocy innej osoby i związane z tym koszty stanowią koszty leczenia w rozumieniu art. 444 § 1 KC. Legitymacja czynna w zakresie żądania zwrotu tych kosztów przysługuje poszkodowanemu niezależnie od tego, kto sprawuje opiekę nad nim (osoba bliska, np. żona lub osoba inna). Po drugie, wyjaśniono także to, od czego zależy ewentualny rozmiar roszczenia przysługującego poszkodowanemu, jeżeli konieczna jest mu pomoc innej osoby (wysokość dochodu utraconego przez żonę rezygnującą z pracy lub działalności gospodarczej, a gdy opieka może być wykonywana przez osobę trzecią - wysokość odszkodowania z tytułu utraty

zarobków przez żonę nie może przekraczać wynagrodzenia osoby mającej odpowiednie kwalifikacje do wykonywania takiej opieki).

W niniejszej sprawie, jak wynika z przekonujących i w pełni wiarygodnych zeznań powódki oraz świadków, a także z opinii biegłych sądowych, powódka przez około 2 miesiące po wypadku potrzebowała pomocy osoby bliskiej przy czynnościach dnia codziennego tj. przy myciu się, ubieraniu i przygotowywaniu posiłków. Pomoc była jej niezbędna zważywszy na jego stan zdrowia przy wykonywaniu czynności związanych z samoobsługą i codziennymi obowiązkami domowymi, w tym przy czynnościach higienicznych, przygotowywaniu i spożywaniu posiłków, sprzątanii, dowożeniu do placówek medycznych i na rehabilitację. Okresy w których powódka wymagała pomocy osób trzecich zostały podzielone na trzy etapy:

- od (...) r. do 18.06.2016 r. Sąd uznał, iż ze względu na fakt przebywania przez powódkę w powyższym okresie w placówce medycznej, gdzie była pod stałą opieką specjalistów, musiała posiłkować się opieką osób bliskich w nieznacznym zakresie około 2 h dziennie (14 dni x 2 h = 28 h);

- od 19.06.2016 r. do 27.07.2016 r. Sąd w oparciu o opinie biegłych sądowych uznał, iż w tym okresie powódka potrzebowała pomocy osób trzecich w największym zakresie tj 10 h dziennie (38 dni x 10 h= 380 h);

- od 28.07.2016 r. – 26.09.2016 r. wymagany zakres opieki osób trzecich wynosił około 5 h dziennie (60 dni x 5h=300 h).

Przyjmując koszt jednej godziny opieki, zgodnie z żądaniem powódki, na kwotę 10,90 zł, należne z tego tytułu powódce odszkodowanie wynosi 7.717,20 zł, po odjęciu kwoty wypłaconej dotychczas przez stronę pozwaną w postępowaniu likwidacyjnym Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 6.597,20 zł, oddalając w pozostałym zakresie jej żądanie jako bezzasadne i nieudowodnione.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione.

Powód wygrał sprawę w 46%, żądał łącznie 75.244 zł, otrzymał – 35.243, 02 zł, zaś powódka wygrała sprawę w 50 %, żądała łącznie 96.580 zł, otrzymała – 48.666, 22 zł.

Na podstawie art. 113 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28.07.2005 r. nakazano uiścić stronie pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Świdnicy kwotę 3.591,20 zł tytułem uzupełnienia opłat od pozwu, od których powodowie zostali zwolnieni oraz kwotę 1.512,82 zł tytułem wynagrodzenia biegłych, które tymczasowo zostały wypłacone przez Skarb Państwa. Koszty wynagrodzeń biegłych wyniosły łącznie 6.512, 82 zł, powodowie uiścili zaliczki na poczet tych kosztów w wysokości 3.000 zł – powód i 2.000 zł – powódka.